

Egri Dávid
Táti rengeteg

Reggel felkelek azonnal úton vagyok
Biciklizgetek és sírva könyörögnek fáradt emberért a fagyott padok
De ez nem adok kapok már nem szállnak a szabad sasok
És már minimálbérért dolgoznak a méhkasok
Kisgyerekek viháncolnak élvezik a létet
Alzheimer-es emlékeket gyűjt miközben nézi a rétet
Csak nézelődnék minden nap ahelyett, hogy nyomnám a gépet
Előttem sétáltat kutyát megfacsarja az orrom a széket
Tinédzser hangszórókkal adja a basszust

Öreglány porolja a szőnyeget és hangosan kiált, hogy: Basszus!

Kezd egyre jobban halkulni a taktus
Leáll mint a stressztől az agy és szív közti aktus
Víztornyon munkás élvezi azt a némi szabadságot
Tériszonyos de most az egyszer élvezi a magasságot
Csak nevetek, de egyben szenvedek
A hidegben lassan megdermedek
Van jó és rossz is bennem és bennetek
Nem hallatam végig az utamon, elrabolt a táti rengeteg